

Evangelium med spesielle effekter

Juan Ignacio Valdivieso bor i Chile. Han er lydingeniør og eier et innspillingsstudio. Her forteller han at han ble kjent med evangeliet mens han arbeidet sammen med en venn for et forlag.

30.01.2009

Alt startet da min venn Raúl Bezanilla ba meg om å forbedre kvaliteten på en CD som inneholdt noen utdrag fra evangeliene. Don Álvaro Rocha, prest i Opus Dei,

hadde fått den fra Spania. Ettersom lyden ikke hadde blitt bra, tok jeg meg den frihet å bytte ut de spanske stemmene med chilenske og legge på bakgrunnslyd til utdragene fra evangeliene: lyder fra naturen, musikk og andre ”spesialeffekter”. Alle ble entusiastiske og Maria Paz, Raúls kone, foreslo at vi skulle spille inn hele evangeliet.

Jeg hadde levd fjernt fra Kirken helt siden jeg var 13 år: på 35 år hadde jeg ikke gått til messe, ikke skriftet og ikke mottatt kommunion.

Jeg aksepterte prosjektet bare fordi jeg likte dem som ba meg om å utføre det. Jeg begynte å engasjere meg i arbeidet, og etter noen måneder spiste jeg frokost med evangeliet, middag med evangeliet og kveldsmat med evangeliet. Takket være støtten fra og vennskapet med don Álvaro fant jeg Herren på nytt og ble fylt av en spesiell ro. Jeg begynte å gå til

messe på søndagene og siden også på hverdager.

Penger interesserte meg ikke

Det som i begynnelsen så ut til å være et arbeid på noen måneder ble et gigantprosjekt som engasjerte 37 skuespillere og krevde mer enn tusen timers innspilling, noe som resulterte i åtte CD-plater med 279 spor.

Men det virkelige problemet var økonomien. Kostnadene var enorme, og det virket absolutt umulig å få til prosjektet.

Jeg hadde et sterkt ønske om å få Fernando Solis til å lese rollen som fortelleren, han er en av de tre mest fremtredende reklamestemmene på det offentlige latinamerikanske markedet, i tillegg til at han var den spanske stemmen i *Universal Pictures*.

Jeg bestemte meg for å ringe til ham for å snakke om prosjektet, og forklarte at honoraret for denne rollen dessverre var nærmest symbolsk, for det tilsvarte hva han tjente på å spille inn to reklameinnslag på ti minutter.

Han lyttet uten å si et ord; da jeg var ferdig sa han: ”Jeg bruker dagene på å spille inn tekster om tannkrem, banker osv. Min stemme er en gave fra Gud, og hvilken bedre måte kan jeg gjengjelde denne gaven på enn ved å delta i dette arbeidet? Penger interesserer meg ikke: si meg hvor mye dere har til disposisjon og la oss ikke gjøre dette til et problem.”

Jeg kunne ikke tro mine egne ører, ordene hans gjorde et stort inntrykk på meg.

I femten måneder deltok Fernando praktisk talt daglig. Han sa aldri et ubehagelig ord, viste aldri noen irritasjon hvis en innspilling ble

dårlig. Han var et eksempel for alle i sjenerøsitet og profesjonell dyktighet.

I tider med vanskeligheter drev det felles engasjement oss til å gå videre, også dem som var langt borte fra troen. Alle bidro med sitt arbeid uten å tenke på økonomisk kompensasjon, selv om mange hadde det trangt økonomisk. Patricio, skuespilleren som tolket Jesus, betrodde meg at etter hver innspilling gjorde han ingen kommersielle innspillinger på tre dager, så berørt var han. Da alt var ferdig, sa han: ”Takk, takk for at du lot meg delta i dette prosjektet. Det er det beste jeg har gjort!”

En annen person som ble fullstendig engasjert og som vi lært mye av var Daniel Lencina jr, som er komponist og skrev de femten verkene med originalmusikk. Selv om han atskillige ganger ble tvunget til å spille med sin gruppe helt til daggry,

kom han punktlig til studio hver morgen.

Hun sto stille ved døren og kunne ikke kontrollere sine følelser

I rollen som Sakarias ville jeg ha en gammel ærverdig mann som tilhørte de chilenske reklamestemmene. Jeg snakket med ham, og han sa at han gjerne ville gjøre det, men han ville ikke komme til studio, men skulle sende den innspilte teksten på internett. Det første opptaket han sendte dugde ikke, for det var svakt og han trengte noen som instruerte ham. Jeg snakket med ham på nytt og sa at vi var langt fra slik rollen skulle være. Han sendte en ny innspilling, men den var også ubrukelig. Tilslutt overtalte jeg ham til å komme og gjøre opptak i studio. Han kom, men var absolutt ikke i godt humør. Jeg lot ham lytte til resten av sporet som allerede var ferdig og der bare hans stemme manglet, og jeg ba ham

forestille seg templet (i Jerusalem), stedet og personen. Da innspillingen med ham var ferdig, satte vi oss for å høre på den. Jeg så at han var blank i øynene, han klemte meg hardt og sa: ”Takk” og gikk sin vei. Vi gjorde bare ett opptak, jeg tror det ble perfekt.

En annen gang sendte jeg en kopi av avsnittet med Bebudelsen til den skuespilleren som hadde lånt sin stemme til erkeengelen Gabriel. Etter noen timer ringte han for å fortelle hvor vellykket den var: han var i soverommet og lyttet konsentrert til den da han mot slutten hørte noen snufs; han snudde seg og så vaskehjelpen, som hadde blitt stående stille i døråpningen. Hun kunne ikke beherske seg, så rørt var hun.

Jeg har brukt mer enn tusen timers studioarbeid til dette prosjektet, endeløse oppofrelser og mange ganger stått opp ved daggry, med en

kjærlighet og en utholdenhet som er vanskelig å fortelle om og formidle. Da jeg var halvveis gjennom innspillingen, ville jeg bli fermet. Jeg betrakter meg som begunstiget av lykken, og jeg er evig takknemlig for å ha kunnet være med på dette prosjektet og for all hengivenhet og kjærlighet jeg har fått ta imot og som jeg har gjenoppdaget etter at jeg gjenopptok min relasjon med Gud.

Jeg kan bare takke de personer som ba meg bli med på dette arbeidet, og være Gud evig takknemlig for at han utvalgte meg og har gitt meg så mye og undervist meg i så mange ting i disse 18 månedene.

.....